

CC-träff i Huskvarna Kristi himmelfärds helgen den 14 - 16 maj 2015

Kristi himmelfärdsdagen startade vi vår tur till Småland för att träffa övriga i cc-klubben som anmält sig till årsmötet. I Falköping tog vi följe med Ulf och Agneta som hade övernattat där. Vi åkte gemensamt mot Huskvarna och Brunstorps värdshus där vi skulle samlas. Då alla hade kommit så gick vi gemensamt in för att äta vår lunch där.

När maten var avklarad så samlades vi vid våra bilar och cabbade ner för kommande turer. Fint väder men lite kallt. Färden gick norr ut en liten bit på gamla E4:an. Vi passerade Kaxholmen, Skärstad och Ölmostad och sedan svängde vi mot Bunn och Björkenäs där vi besökte ett Moped & Motorcykel Museum. Här var det många som kollade om deras gamla mopeder fanns där.

Vårt nästa mål var Åsens by som är Sveriges första kulturreseervat som bildades i mars 2000. Här fick vi en guidad tur i området. Vi fick veta följande:

All åker- och ängsmark på Åsen brukas och sköts så långt det är möjligt med de brukningsmetoder som fanns vid tiden 1900. Spannmålet som odlas utgår från äldre sorter, till exempel svarthavre och midsommarråg, och tas tillvara på olika sätt, bland annat som foder till djuren och till nytt utsäde inför kommande växtsäsong. Betande djur bidrar till att hålla landskapet öppet och gynnar den naturliga floran i markerna. I Åsens hagar och ängar betar kor och får, alla av gamla svenska lantraser som till exempel Rödkulla, Gutefår och Dalapålsfår. I hönsgården finns Ölandshöns, i svinhuset Linderödsgris och här på gården finns även Gotlandskanin.

De gamla lantraserna hålls på Åsen i syfte att bevara och säkerställa deras fortlevnad, och här samarbetar kulturreseervatet med olika lantrasföreningar och genbanker. Åsen by har inga egna hästar, men två arbetshästar finns inlånade för att hjälpa till med vårbruk och hästskjutsar. I Teklas trädgård står bikuporna på rad under fruktträden och Åsens egen honung kan köpas i handelsboden.

Trädgårdarna har olika karaktär beroende på tradition och tidigare ägares intresse. I Teklas trädgård finns till exempel ett stort antal fruktträd av varierande sorter, medan Norrgårdens trädgård mer präglas av odling i rabatter och för blomsterprakten snarare än självhushållet. Under våren möter Åsen sina besökare med en symfoni av blommande körsbärs- och äppelträd och narcisser.

Byggnaderna på Åsen renoverades med varsamma händer under 1990-talet. I väl bevarat skick finns här ett bostadshus (Teklas hus), ladugård, brygghus och utedass. Teklas hus är iordningsställt i det skick Tekla lämnade det 1989, utan el och vatten och med tidstypisk inredning för sekelskiftet 1900. Övriga byggnader används bland annat för vandrarhemsverksamhet, konferenser, utställningar och olika aktiviteter.

Kaffestugan är inrymd i ett av husen på Södergården och i ladugården finns också ett gårdsmuseum och en "lek-ladugård" för Åsens minsta besökare.

Nu var det dags att dra sig mot Huskvarna och vandrarhemmet som vi ska bo i under dessa dagar. Efter vi installerat oss i våra rum träffades vi för att gå till matstället som vi skulle äta kvällsmiddagen. Vi hade fått beställa tidigare på dagen vad vi ville ha, men det verkade som de hade lite problem i alla fall. Så småningom hade vi alla fått mat och när vi var färdiga återvände vi till vandrarhemmet för en stunds samvaro.

Fredagsmorgon åt vi frukost innan vi samlades för avfärd till Stjärneborg, en unik anläggning skapad av adelsmannen och ingenjören Malte Liewen Stierngranat. Här fick vi en berättelse om

denne märklige man och blev även guidad på denna plats. Här följer lite av vad vi fick veta: Historien om Malte Liewen Stierngranat, "mannen som gjorde vad som föll honom in". Malte Liewen Stierngranat föddes på herrgården Nobynäs 1871 och meningen var att han skulle ta över efter fadern kammarjunkare Henrik Stierngranat. Men mot föräldrarnas vilja for han till Amerika för att skapa sig en framtid. "Jag ska ha tag i en rik kvinna - och bryr mig inte om näsan så sitter i nacken", sa han. Han lyckades med råge, efter att ha hittat den svenskättade senatorsdottern Marie Dahlman.

I Amerika, där allt gick att köpa, köpte han sig även sin ingenjörstitel. 1911 återvände han och Marie till fäderneslandet. De bosatte sig i Stockholm där han bland annat blev ledare för den amerikanska truppen vid Olympiska spelen 1912. Med hjälp av Maries pengar köpte han tillbaka en del av Nobynäs och började uppföra Stjärneborgs slott. Dessutom byggde han museet med dess kuriosakabinett och då det inte fanns någon järnvägsstation hemmavid anlade han även en sådan.

Efter att ha varit i Egypten på besök beslöt Malte Liewen Stierngranat att skapa en familjegrav med cheopspyramiden som förlaga. Här ligger han balsamerad i en inmurad sarkofag och den övriga familjen ligger också begravd här.

Så var det dags för lunch och när vi var mätta och belåtna fortsatte vi till Nääs Gårdsbryggeri. Här fick vi smaka på fem olika ölsorter. Vi fick lite information om hur det hela startade: Nääs gårdsbryggeri började som ett projekt för familjen Emanuelsson då man sökte en form för att utveckla familjegården. Många idéer ventilerades så som restaurang, konstgalleri, husvagnslager, gårdsbutik mm. Den idé som bet sig fast och som nu är realiserad är gårdsbryggeriet med en framtida visningslokal för ölprovning. Bryggeriet startade år 2013, men redan på 1800-talet fanns det på gården 500 humlestänger.

Lantbruket och skogen är grunden till alltihop, sedan har vi utvecklat lite olika ben att stå på. Jag och min man Bo tog över gården 1975 från Bos föräldrar. Vi startade mjölkproduktion och en hallonodling några år senare. Försäljningen av hallon på sommaren skulle till stor del skötas av våra tre flickor, Camilla, Annika och Elionora. Nu kom kunder och tyckte att nu när vi har mjölk och bär så fattades ostkakan, en tanke började ta form. En levande landsbygd har alltid varit viktig för oss, därför kanske förädling av gårdens mjölk var något att prova. Vi smygstartade en ostkakstillverkning och receptet var gammelmor Astrids. Detta försök slutade med att vi trodde på idén och 1998 byggde vi ostkaksbageri på gården. Nu började livet ta en annan väg, helt nytt för oss var att marknadsföra och sälja. Inte lika tryggt som att gå i ladugården och småprata med korna, men mycket stimulerande och så roligt vi hade när vi var i butiker och på mässor runtom i Sverige.

Nu börjar dagen gå mot sitt slut och det är dags att åka tillbaka till vandrarhemmet för att hålla årsmöte och sedan gå ut för att äta en bit mat. Efter maten samlades vi en stund för lite trevlig gemenskap. Vi hade fått några papper som hade frågor om Jönköpingsprofiler och dessa skulle vi rätta. Sedan var det tid att gå till sängs.

På morgonen var det full fart med packning, städning och frukost. Sedan samlades vi utanför vandrarhemmet för avfärd mot dagens första besöksmål som var Gårdsrosteriet på Bosgården. Här fick vi smaka på ett par kaffesorter och vi serverades kaffet ute och vädret var ganska kallt. Vet inte om de hade tänkt att kaffet skulle smaka bättre när man dricker det ute och det är kyligt.

Det blev också en information om gårdsrosteriet: Kaffets namn är Vista och de rostar och maler enbart specialkaffe. Det innebär att kaffet har odlats av jordbruk med inriktning på hållbara odlingsmetoder, i harmoni med naturen och människorna runtomkring.

Nu var det bara ett besök kvar och det var på Cabbes Polkagrisfabrik som ligger vid Gyllene

Uttern i Gränna. Vi fick se hur de gjorde polkagrisarna från smeten till färdig polkagris. Enligt Wikipedia fick Amalia Eriksson 1859 tillstånd av magistraten i Gränna att bedriva sockerbageri och tillverka karameller. Hon var den första i Sverige som tillverkade polkagrisar. Tillverkningen, i ett tidigare tullhus vid dåvarande södra infarten till Gränna, utvecklades bra, och Amalia Eriksson fick så småningom flera efterföljare med polkagristillverkning i staden. Polkagrisar är uppkallade efter dansen polka, som var populär vid tidpunkten. Enligt Marabou kallades en sötsak för gris under denna tid, vilket ska ha bidragit till namnet.

Därefter var det bara att promenera in på Gyllene Uttern för att äta lunch innan var och en åkte hem till sig.

Inger Holmquist